Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

(ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 2414/2001 на Съвета от 7 декември 2001 година	L 327	1	12.12.2001 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 453/2003 на Съвета от 6 март 2003 година	L 69	10	13.3.2003 г.
►**M3**	Регламент (ЕО) № 851/2005 на Съвета от 2 юни 2005 година	L 141	3	4.6.2005 г.
►**M4**	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►**M5**	Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета от 21 декември 2006 година	L 405	23	30.12.2006 г.
►**M6**	Регламент (ЕО) № 1244/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година	L 336	1	18.12.2009 г.
►**M7**	Регламент (ЕС) № 1091/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година	L 329	1	14.12.2010 г.
►**M8**	Регламент (ЕС) № 1211/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година	L 339	6	22.12.2010 г.
►**M9**	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►**M10**	Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година	L 182	1	29.6.2013 г.
►**M11**	Регламент (ЕС) № 1289/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година	L 347	74	20.12.2013 г.
►**M12**	Регламент (ЕС) № 259/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година	L 105	9	8.4.2014 г.
►**M13**	Регламент (ЕС) № 509/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година	L 149	67	20.5.2014 г.
►**M14**	Регламент (ЕС) 2017/371 на Европейския парламент и на Съвета от 1 март 2017 година	L 61	1	8.3.2017 г.
►**M15**	Регламент (ЕС) 2017/372 на Европейския парламент и на Съвета от 1 март 2017 година	L 61	7	8.3.2017 г.

Изменен със:

►**A1**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 194, 26.7.2011 г., стр. 39 (539/2001)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

▼M13

Член -1

Целта на настоящия регламент е да определи третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване, въз основа на индивидуална оценка на множество критерии, които се отнасят, наред с другото, до незаконната имиграция, обществения ред и сигурност, икономическите ползи, по-специално в областта на туризма и външната търговия, и външните отношения на Съюза със съответните трети страни, и които включват по-специално съображения, свързани с правата на човека и основните свободи, както и последиците за регионалната съгласуваност и реципрочност.

▼B

Член 1

1. Гражданите на третите страни, които са изброени в списъка в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки.

▼M5

Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки, ако третата страна, в която те пребиват и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

▼B

2. ►M10 Граждани на трети страни, включени в списъка в приложение II, са освободени от изискването по параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180 дневен период. ◄

▼M5

Следните лица също така се освобождават от визово изискване:

— граждани на трети страни, посочени в приложение I, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите-членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция ([1]), когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;

([1]) ОВ L 405, 20.12.2006 г., стр. 1.

▼M5

— ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I, и които пребивават в държава-членка, която прилага Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка [1] и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;

— лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, и които пребивават в държава-членка и притежават документ за пътуване, издаден от същата държава-членка.

▼B

3. Към гражданите на такива трети страни, които в миналото са били част от страните, които са изброени в списъците в приложения I и II, подлежат съответно на разпоредбите от параграфи 1 и 2, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от Договора.

▼M11

4. Ако трета страна, включена в списъка в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна или в случаите, когато се запазва изискването за виза, съществуващо към 9 януари 2014 г., в срок от 30 дни от тази дата, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Тази нотификация:

i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;

ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

б) Непосредствено след публикуването, посочено в буква а), трета алинея и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на

[1] ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1.

▼**M11**

въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;

в) ако в срок от 90 дни от публикуването, посочено в буква а), трета алинея и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да суспендира освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;

г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;

д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, най-късно шест месеца от деня на публикуването, посочено в буква а),трета алинея, и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт поражда действие или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:

i) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който суспендира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която суспендирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това суспендиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се суспендира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 4, през периодите на суспендиране от всички категории граждани на третата страна, посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

ii) представя на комитета, посочен в член 4а, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не суспендира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

▼**M11**

В доклада се отчитат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

е) ако в срок от 24 месеца от публикуването, посочено в буква а), трета алинея, въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 4б, с който временно суспендира прилагането на приложение II за период от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която суспендирането на прилагането на приложение II поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва периодът на това суспендиране.

От датата, на която суспендирането на прилагането на приложение II за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 4б, параграф 5, престават да действа актът за изпълнение, приет съгласно буква д) по отношение на въпросната трета страна.

Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на суспендиране, посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член·4, през периодите на това суспендиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;

з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

▼**M11**

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д), или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в буква е), първа алинея, се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.

_____

▼**M14**

Член 1а

1. Чрез дерогация от член 1, параграф 2 освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се суспендира временно въз основа на съответните обективни данни в съответствие с настоящия член.

2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако в рамките на период от два месеца, в сравнение със същия период от предходната година или спрямо последните два месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, тя се сблъска с едно или повече от следните обстоятелства:

а) значително нарастване на броя на гражданите на тази трета страна, на които е отказано влизане или за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;

б) значително нарастване на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък;

в) отслабване на сътрудничеството за обратното приемане с тази трета страна, подкрепено с адекватни данни, по-специално значително нарастване на процента на отказите на молбите за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната, или когато в споразумение за обратно приемане, сключено между Съюза или държавата членка и тази трета страна, това е предвидено за граждани на трети страни, които са преминали транзитно през територията на тази трета страна.

▼**M14**

г) нарастване на рисковете или непосредствената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки, по-специално значително нарастване на броя на тежките престъпления, свързани с граждани на тази трета страна, подкрепено с обективна, конкретна и относима информация и данни, предоставени от компетентните органи.

Нотификацията, посочена в първа алинея, съдържа причините, на които се основава, и включва относима информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Съответната държава членка може в своята нотификация да уточни кои категории граждани на съответната трета страна трябва да бъдат включени в обхвата на акт за изпълнение съгласно параграф 4, буква а), като изложи подробно причините за това. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

2а. Когато Комисията, отчитайки съответните данни, доклади и статистически данни, разполага с конкретна и надеждна информация че обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), възникват в една или повече държави членки или че тази трета страна не сътрудничи за обратно приемане, по-специално когато е сключено споразумение за обратно приемане между тази трета страна и Съюза, като например:

— отхвърля или не обработва своевременно молбите за обратно приемане,

— не издава своевременно документи за пътуване за целите на връщането в сроковете, определени в споразумението за обратно приемане, или не приема европейски документи за пътуване, издадени след изтичането на сроковете, посочени в споразумението, или

— прекратява или спира споразумението за обратно приемане,

Комисията информира Европейския парламент и Съвета незабавно със своя анализ и се прилагат разпоредбите на параграф 4.

2б. Комисията наблюдава дали продължават да се спазват специфичните изисквания, които се основават на член - 1 и които са използвани за оценка на целесъобразността от либерализиране на визовия режим от третите страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза при влизане на територията на държавите членки в резултат на успешното приключване на диалог за либерализиране на визовия режим, воден между Съюза и съответната трета страна.

Освен това Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно в продължение на седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим за тази трета страна, и след това, когато Комисията счете това за необходимо или по искане на Европейския парламент или на Съвета. Докладът е насочен към онези трети страни, за които Комисията счита, въз основа на конкретна и надеждна информация, че определени изисквания вече не се изпълняват.

Когато докладът на Комисията показва, че едно или повече от специфичните изисквания вече не се изпълняват по отношение на дадена трета страна, се прилага параграф 4.

▼**M14**

3. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид:

а) дали е налице някоя от ситуациите, посочени в параграф 2;

б) броя на държавите членки, засегнати от всяка отделна ситуация от посочените в параграф 2;

в) цялостното въздействие на обстоятелствата, посочени в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват данните, предоставени от държавите членки или с които Комисията разполага;

г) докладите на европейската гранична и брегова охрана, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на Европейската полицейска служба (Европол), или на всяка друга институция, орган, служба или агенция на Съюза или международна организация с компетентност по въпросите, обхванати от настоящия регламент, ако обстоятелствата го изискват в конкретния случай;

д) указанията, които съответната държава членка може да е дала в своята нотификация, по отношение на евентуални мерки съгласно параграф 4, буква а);

е) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със съответната държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

4. Когато въз основа на анализа, посочен в параграф 2а, на доклада, посочен в параграф 2б, или на проучването, посочено в параграф 3, и като взема предвид последиците от суспендирането на освобождаването от изискването за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки със съответната трета страна, и като същевременно работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията решава, че е необходимо да се предприемат действия, или когато обикновено мнозинство от държавите членки е нотифицирало Комисията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), се прилагат следните разпоредби:

а) Комисията приема акт за изпълнение, с който временно суспендира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за срок от девет месеца. Суспендирането се прилага за определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване, и когато е целесъобразно, допълнителни критерии. При определяне на това за кои категории се прилага суспендирането, Комисията, въз основа на наличната информация, включва категории, които са достатъчно големи, за да се допринесе ефективно за справяне с обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 2а и 2б във всеки конкретен случай, като същевременно се спазва принципът на пропорционалност. Комисията приема акта за изпълнение в срок от един месец от:

i) получаването на нотификацията, посочена в параграф 2;

ii) уведомяването ѝ за информацията, посочена в параграф 2а;

▼**M14**

iii) представянето на доклада, посочен в параграф 2б; или

iv) получаването на нотификацията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), от обикновено мнозинство от държавите членки.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. В него се определя датата, от която суспендирането на освобождаването от изискването за виза трябва да породи действие.

По време на срока на суспендирането Комисията установява засилен диалог със съответната трета страна с цел коригиране на въпросните обстоятелства.

б) Ако обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 2а и 2б, продължават да бъдат налице, най-късно два месеца преди изтичането на деветмесечния срок, посочен в буква а) от настоящия параграф, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 4б, с който временно суспендира прилагането на приложение II за срок от 18 месеца за всички гражданина съответната трета страна. Делегираният акт поражда действие от датата на изтичане на срока на действие на акта за изпълнение, посочен в буква а) от настоящия параграф, и изменя съответно приложение II. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва срокът на това суспендиране.

Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 5, срокът на суспендиране, посочен в делегирания акт, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия се изменя съответно.

Без да засяга прилагането на член 4, от гражданите на съответната трета страна се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки по време на срока на суспендирането.

Държава членка, която в съответствие с член 4 предвижда нови изключения от изискването за виза за определена категория граждани на трета страна, която попада в обхвата на делегирания акт за суспендиране на освобождаването от изискването за виза, уведомява Комисията за тези мерки в съответствие с член 5.

5. Преди да изтече срокът на действие на делегирания акт, приет съгласно параграф 4, буква б), Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на съответната трета страна от приложение II в приложение I.

6. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 5, тя може да удължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 4, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за удължаване на срока на действие на акта за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2.

▼**M14**

Член 1б

До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, предвиден в член 1, параграф 4, и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението посредством обикновената законодателна процедура.

Член 1в

До 29 март 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за суспендиране, уреден в член 1а, и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението посредством обикновената законодателна процедура.

▼**M10**

Член 2

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) ([1]).

▼**M5**

———————

▼**B**

Член 4

▼**M11**

1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 1, параграф 1, или изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до:

а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;

б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;

в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 16 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизане на брега;

г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;

д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;

([1]) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.

▼M11

е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.

▼M5

2. Държава-членка може да освободи от визово изискване:

а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;

б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;

в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението от 19 юни 1951 г. между страните по Организацията на Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили;

▼M11

г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.

▼B

3. Една държава-членка може да допусне изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

▼M11

Член 4а

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

([1]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

▼**M14**

Член 4б

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 4, буква е), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

2а. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1а, параграф 4, буква б), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 28 март 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 4, буква е) и в член 1а, параграф 4, буква б), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

3а. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([1]).

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 4, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 1а, параграф 4, буква б), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

([1]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

▼B

Член 5

1. В рамките на 10 дни от влизането в сила на настоящия регламент държавите-членки следва да уведомят останалите държави-членки и Съвета относно мерките, които са предприели съгласно член 3, второ тире, и член 4. По същия начин, в рамките на пет работни дни следва да се съобщават всякакви по-нататъшни промени по тези мерки.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* за информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 6

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, пътни документи и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 7

1. Регламент (ЕО) № 574/1999 на Съвета [1] се заменя с настоящия регламент.

2. Окончателните версии на Общите консулски инструкции (ОКИ) и на Общия наръчник (ОН), които са определени от Решение на Шенгенския изпълнителен комитет от 28 април 1999 г. (SCH/Com-ex(99) 13), следва да бъдат изменени както следва:

1. заглавието на приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН, се заменя със следното:

   „Общ списък на трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

2. списъкът в приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН се заменя със списъка в приложение I към настоящия регламент;

3. заглавието на приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН, се заменя със следното:

   „Общ списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

4. списъкът в приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН се заменя със списъка в приложение II към настоящия регламент;

5. част III от приложение I към ОКИ и част III от приложение 5 към ОН се отменя

3. Решенията на Шенгенския изпълнителен комитет от 15 декември 1997 г. (SCH/Com-ex(97)32) и от 16 декември 1998 г. (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) се отменят.

[1] ОВ L 72, 18.3.1999 г., стр. 2.

▼**M1**

Член 8

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*

▼**B**

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Общ списък по член 1, параграф 1

1. ДЪРЖАВИ

Афганистан

▼M7

_____

▼B

Алжир

Ангола

▼M5

_____

▼B

Армения

Азербайджан

▼M5

_____

▼B

Бахрейн

Бангладеш

▼M5

_____

▼B

Беларус

Белийз

Бенин

▼M5

Боливия

▼B

Бутан

▼M7

_____

▼B

Ботсуана

Буркина Фасо

Бурма/Мианмар

Бурунди

Камбоджа

Камерун

Капо Верде

Централноафриканска република

Чад

Китай

▼M13

_____

▼B

Конго

Кот Д'Ивоар

Куба

▼B

Демократична република Конго

Джибути

▼M13 _____

▼B

Доминиканска република

Египет

▼M2

Еквадор

▼B

Екваториална Гвинея

Еритрея

Етиопия

▼M6 _____

▼B

Фиджи

▼M6 _____

▼B

Габон

Гамбия

▼M15 _____

▼B

Гана

▼M13 _____

▼B

Гвинея

Гвинея Бисау

Гвиана

Хаити

Индия

Индонезия

Иран

Ирак

Ямайка

Йордания

Казахстан

Кения

▼M13 _____

▼B

Кувейт

Киргизстан

Лаос

Ливан

Лесото

▼B

Либерия

Либия

Мадагаскар

Малави

Малдиви

Мали

▼M13 _____

▼B

Мавритания

▼M5 _____

▼M13 _____

▼M12 _____

▼B

Монголия

Мароко

Мозамбик

Намибия

▼M13 _____

▼B

Непал

Нигер

Нигерия

Северна Корея

▼M8 _____

▼B

Оман

Пакистан

▼M13 _____

▼B

Папуа Нова Гвинея

▼M13 _____

▼B

Филипините

Катар

Русия

Руанда

▼M5 _____

▼M13 _____

▼B

Сао Томе и Принсипи

Саудитска Арабия

Сенегал

▼M5

_____

▼B

Сиера Леоне

▼M13

_____

▼B

Сомалия

Южна Африка

▼M13

Южен Судан

▼B

Шри Ланка

Судан

Суринам

Свазиленд

Сирия

Таджикистан

Танзания

Тайланд

▼M13

_____

▼B

Коморски острови

Того

▼M13

_____

▼B

Тунис

Турция

Туркменистан

▼M13

_____

▼B

Уганда

Украйна

▼M13

_____

▼B

Узбекистан

▼M13

_____

▼B

Виетнам

▼M13

_____

▼B

Йемен

Замбия

Зимбабве

▼**B**

►**C1** 2. ИНСТИТУЦИИ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА ◄

▼**M2**

_____

▼**M6**

Косово, както е определено с Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации от 10 юни 1999 г.

▼**B**

Палестинска власт

▼**M8**

_____

▼**M13** _____

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Общ списък по член 1, параграф 2

1. ДЪРЖАВИ

▼M7
Албания ([1])

▼B
Андора

▼M5
Антигуа и Барбуда ([2])

▼B
Аржентина
Австралия

▼M5
Барбадос ([2])
Бахамски острови ([2])

_____

▼M7
Босна и Херцеговина ([1])

▼B
Бразилия

▼M5
Бруней Дарусалам

▼M4
_____

▼M6
бившата югославска република Македония ([3])

▼M13
Вануату ([4])
Гренада ([4])

▼M15
Грузия ([5])

▼M13
Доминика ([4])
Източен Тимор ([4])

▼B
Канада

▼M13
Кирибати ([4])
Колумбия ([4])

▼B
Чили
Коста Рика

▼M9
_____

▼A1
_____

▼M2
_____

▼A1
_____

▼B
Гватемала

([1]) Освобождаването от изискването за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.
([2]) Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.
([3]) Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.
([4]) Освобождаването от изискването за притежаване на виза се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискването за притежаване на виза, което се сключва с Европейския съюз.
([5]) Премахването на визите се прилага само за притежателите на биометрични паспорти, издадени от Грузия в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

▼B

Ватикана

Хондурас

▼A1

_____

▼B

Израел

Япония

▼A1

_____

▼M5

Мавриций ([1])

▼B

Малайзия

▼A1

_____

▼M13

Маршалови острови ([3])

▼B

Мексико

▼M13

Микронезия ([3])

▼M12

Молдова, Република ([2])

▼B

Монако

▼M13

Науру ([3])

▼B

Нова Зеландия

Никарагуа

▼M13

Обединени арабски емирства ([3])

Палау ([3])

▼B

Панама

Парагвай

▼M13

Перу ([3])

▼A1

_____

▼M4

_____

Салвадор

▼M13

Самоа ([3])

▼B

Сан Марино

▼M13

Сейнт Винсънт и Гренадини ([3])

([1]) Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

([2]) Премахването на визите е ограничено до притежателите на биометрични паспорти, издадени в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

([3]) Освобождаването от изискването за притежаване на виза се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискването за притежаване на виза, което се сключва с Европейския съюз.

▼M5

Сейнт Китс и Нейвис ([1])

▼M13

Сейнт Лусия ([2])

▼M5

Сейшели ([1])

▼A1

_____

▼B

Словакия

▼A1

_____

▼M13

Соломонови острови ([2])

▼M6

Сърбия (с изключение на притежателите на сръбски паспорти, издадени от сръбския координационен отдел (на сръбски: *Koordinaciona uprava*) ([3])

▼M13

Тонга ([2])

Тринидад и Тобаго ([2])

Тувалу ([2])

▼B

Южна Корея

▼M2

_____

▼B

Съединени американски щати

Уругвай

▼M6

Черна гора ([3])

▼B

Венецуела

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Хонконг САР ([4])

Макао САР ([5])

([1]) Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

([2]) Освобождаването от изискването за притежаване на виза се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от изискването за притежаване на виза, което се сключва с Европейския съюз.

([3]) Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

([4]) Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

([5]) Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).

▼**M13**

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

Британски граждани (отвъдморски територии)

Граждани на Британски отвъдморски територии (BOTC)

Британски отвъдморски граждани (BOC)

Британски защитени лица (BPP)

Британски поданици (BS)

▼**M8**

4. ОБРАЗУВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА:

Тайван ([1])

([1]) Освобождаването от изискването за виза се прилага само за притежатели на паспорти, издадени от Тайван, които съдържат номер на лична карта.